Tinning (VS):

Jeg kan starte med at meddele, at VS kan støtte ændringsforslagene fra henholdsvis fremskridtspartiet og socialistisk folkeparti. Det er ændringsforslag, der sigter på at give et mere rimeligt økonomisk niveau for førtidspensionisterne. Når det er sagt, kan vi roligt glemme det, for de ændringsforslag bliver ikke vedtaget alligevel.

Det, det drejer sig om i dag, er et allerede halvgammelt forlig, som vi har diskuteret op til flere gange. Det er et forlig, der er blevet slået stort op som et stort forlig på førtidspensionsområdet af vidtrækkende betydning for fremtiden og landets førtidspensionister – og hvad man nu kan af pæne ord. Det er vildt overdrevet. Der er tale om et par smålapper, som er gode nok, og som fører til, at vi i sidste ende stemmer for. Men der kunne være grund til at understrege, synes jeg, for det første, at økonomien i det her faktisk er temmelig begrænset, for det andet, at der også er en række store problemer, som forbliver uløste.

Først om økonomien. Helt kort fortalt er det sådan, at for 1984 kommer socialministeriet til at punge ud med omkring 250 mill. kr., hentet i den sociale pensionsfond, men skatteministeriet står parat og rager de 150 mill. kr. til sig igen. Helt præcist er det sådan, at det alt i alt kommer til at koste 77 mill. kr. i 1984. Jeg er helt klar over, at det koster en del mere i de følgende år, fordi der kommer det særlige skattefrie tillæg og sådan noget, men jeg synes, det er vigtigt at understrege, at det, som man allerede i dag går rundt og bryster sig af – her har vi noget stort og mægtigt – altså i virkeligheden handler om 77 mill. kr. i 1984. Det ville nok være lidt forkert at kalde det i hvert fald økonomisk mægtig omfattende, mægtig stort og mægtig betydende.

Men som bekendt er VS et parti, der også en gang imellem føler sig tvunget til at stille sig tilfreds med de små fremskridt og de små forbedringer, og vi ser selvfølgelig hellere 77 mill. kr. end slet ikke nogen og er da glade for, at der ikke er tale om nedskæringer.

Derudover er det rigtigt, som andre allerede har været inde på, at der er nogle problemer. Fru Aase Olesen nævnte den fortsatte forskelsbehandling mellem gifte og ugifte kvinder. Der er den mellemste invalidepension, som altså bliver opretholdt uændret. Det vil sige, at vi bliver ved med at opretholde en invalidepensionsform, hvor man snakker om en nedsat erhvervsevne på ⅔. Vi ved alle sammen, at det faktisk er uhyre vanskeligt – for nu at sige det mildt – at benytte den sidste tredjedel af den erhvervsevne. Vi får også en ordning, hvor vi meget nemt, mener jeg, får nogle illusioner med hensyn til sammenhængen mellem revalidering og førtidspension. Det er jo sådan i dag, at revalidering er uhyre vanskelig, foregår i uhyre begrænset omfang; det er så lidt, der overhovedet kan revalideres. Det er selvfølgelig rigtigt, når fru Yvonne Herløv Andersen siger, at i løbet af nogle år ændrer alting sig, samfundet bliver et andet, og det bliver vi andre også. Det svarer til udsagnet om, at vi alle sammen bliver en dag ældre for hver dag, der går. Ud over at det i almindelighed er rigtigt, må vi vel sige, at også om 5 år vil det være svært. For os at se er det helt indlysende, at det vil være endnu sværere at lave nogen som helst revalidering også på dette område. Vi mener i hvert fald, der er mere end god grund til at følge med i, hvor mange der bliver skubbet – ikke på grund af ond vilje eller sådan noget – fra revalideringsforsøg over på en førtidspension, som vil vise sig i løbet af nogle år at blive sådan en kasse eller en rubrik, hvor man ligesom kan slippe af med dem, som man ikke kan få placeret andre steder inden for førtidspensionsområdet.

Til sidst skal jeg blot sige, at forlig eller ej stemmer vi selvfølgelig for de forbedringer, som ligger i det her, og samtidig finder vi, at der er mere end god grund til at vende tilbage til sagen. Det kan da godt være, at de penge, der nu bliver givet ud, må gælde mange år fremover, men det er lige så givet, at der er behov for store forbedringer også i de nærmeste år fremover.

(Kort bemærkning).

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Det er til fru Aase Olesen, som jeg jo har siddet sammen med i ægteskabsudvalget. Når det drejer sig om sociale pensioner, har vi også drøftet det meget dér. Jeg synes, det er rimeligt at se på anden indtægt, når det drejer sig om sociale pensioner, men når det er invalidepension, er det individualprincippet, der gælder. Men i øvrigt skal udvalget jo